Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 46 (830) * joi 16 noiembrie 1961 * 8 pagini 30 bani

Liniște! Să n-o deranjăm – ea își pregătește lecțiile...

Foto: GR. PREPELIȚĂ

Două clase

Clasele a VII-a A și B de la Școala de 7 ani nr. 1 din Brașov formează împreună un detașament.

În legătură cu aceste două clase sînt mai multe lucruri de spus. Gîrneț Paraschiva, președinta detașamentului clasei a VII-a A era, după cum spuneau pionierii, „sufletul" întregii clase. Se întîmpla ca Florin Willy să nu învețe, să nu poată răspunde la lecție. Gîrneț aduna îndată toată grupa din care făcea parte Willy și îl întreba cum de-a fost posibil ca el să facă de rîs întreaga grupă. Întreg colectivul își spunea imediat cuvîntul. Florin Willy a început să ia note mai bune.

Clasa a VII-a B însă...

Secăreanu Maria, fosta președintă de detașament a clasei a VII-a B, este o elevă într-adevăr, silitoare dar cam egoistă. În tot timpul anului trecut, nu și-a găsit timp decît pentru ea, pentru notele ei, pentru tezele ei bune. De faptul că Haller Ștefania nu învăța, că Grigoriu Gheorghe fugea de la orele la care nu s-a pregătit, că Comaniță Elena, Mareș Marilena, Buca Virginia nu erau silitoare, nu s-a preocupat nici președinta detașamentului din clasa a VII-a B, nici președinții de grupă. Iată dar, de ce clasa a VII-a B este în urma clasei a VII-a A.

Anul acesta, împreună fiind, au și organizat adunări în care fruntașii la învățătură au arătat caietele de notițe și caietele de curat, au arătat felul în care învață. Au organizat și o întîlnire cu tovarășul Radu Alexandru, muncitor fruntaș la Uzinele „Steagul Roșu", care le-a povestit cum a ajuns el fruntaș în muncă și le-a vorbit despre dorința fiecărui muncitor din uzină de a munci mai bine.

E adevărat, sînt două clase în detașament: A și B. Dar onoarea detașamentului va trebui întărită de fiecare pionier în parte. Și o vor face!

Nu eu, ci noi! Iată ce nu trebuie să uităm, cînd ținem la onoarea detașamentului.

OANA MAGDU

Ajutor tovărășesc

In detașamentul claselor a VII-a de la Școala medie „Gheorghe Baruțiu" din Cluj, se pot întîlni în dreptul numelor pionierilor Drăghici Doina, Gligor Sergiu, Bărbuceanu Magdalena, Chioreanu Dorin și Constantin Ion, numai note de 9 și 10. Din păcate însă, în alte rubrici ale unor pionieri ca: Ovidenie Dan, Vincze Ștefan, Rimoczi Petru, Marcu Florin nu vezi decît note de 4 și 5 și foarte rar o notă peste 7. Dorința colectivului însă, a majorității pionierilor, este ca toți să învețe bine. De aceea, nu de mult, în detașament s-a organizat o adunare în care pionierii au declarat luptă împotriva mediocrității.

„Nu putem să fim ca ei?"

— Vi-i amintiți pe membrii brigăzii de producție de la „Carbochim" — pe care i-am vizitat? Mulți dintre ei erau fruntași, inovatori. Nu de mult, m-am gîndit: oare noi n-am putea să fim ca ei? spuse Popescu Ioana, președinta detașamentului.

— Fără îndoială, interveni Gligor Sergiu. Dar... mai există și un Vincze, și un Rimoczi, și un Pop Dan, care nu învață la timp, care nu se pregătesc temeinic.

— Să ne spună de ce nu se pregătesc și ce au de gînd! săriră și alți pionieri.

— Eu îmi petrec majoritatea timpului cu joaca, fu nevoit să recunoască Dan, lecțiile mi le fac în fugă, cum ajung acasă. Dacă mai apuc să învăț dimineața cînd mă scol, bine, dacă nu, vin cu ele neînvățate.

Unii au alte preocupări.

Rimoczi, de exemplu, în ora de geografie învață la romînă, iar în cea de romînă — la istorie. Alți pionieri acordă atenție numai anumitor obiecte, iar pe altele le neglijează total.

— La geografie și istorie, care îmi... plac, învăț întotdeauna, a spus Briceag Zoia. De aceea am luat note de 9. La matematică însă...

Cheia succesului

Au luat cuvîntul și pionierii fruntași ai detașamentului.

Mai întîi a vorbit Chioreanu Dorin:

— În timpul orelor eu sînt foarte atent. Întotdeauna am în fața mea caietul de notițe. În el îmi notez ideile principale ale lecției, pe care le folosesc apoi acasă, la învățat.

Bărbuceanu Magdalena a vorbit despre programul ei:

— Eu încep să-mi fac lecțiile după un program bine stabilit. Mai întîi învăț la obiectele grele, care îmi cer o încordare mai mare (matematică, fizică) și apoi la celelalte (romînă, istorie). Niciodată nu îmi scriu temele înainte de a învăța. Organizîndu-mi astfel timpul, pot să mă și joc.

★

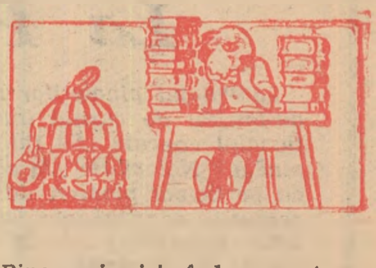
Nu peste mult timp, acești pionieri vor părăsi școala. Vor deveni muncitori, ingineri, agricultori. Societatea noastră, viața noastră minunată are nevoie de oameni pe măsura ei. Oameni care construiesc o viață fericită, luminoasă. Nimic să nu fie făcut de mîntuială, nici un lucru făcut pe jumătate. Numai astfel ne vom putea număra și noi printre miile de muncitori, minunați eroi ai zilelor noastre de azi.

R. BOGDAN

Cum e bine?...

Nu-ți stă bine, ziua toată
Să trimiți la mingi în plasă,
Pe cînd cartea e uitată,
Undeva, închisă-n casă

Bine nu-i, nici cînd, pe carte
Stai cu fruntea încruntată
Toată ziua, și-ți rămîne
Mingea veșnic ferecată.

Insă-n toate cu măsură
De-ai să fii, cu siguri pași
La sport, și la-nvățătură
Urci pe podium de fruntaș!

Din viața pionierească

PRIETENII

— Bravo, măi, Ionescule! De unde știi cîntecele acestea? Cine te-a învățat?

— De la ea! Și Ionescu Constantin arătă într-un colț al clasei spre pioniera Iosefina Găucă, care stătea deoparte. Intotdeauna Iosefina i-a învățat pe copiii din clasa I-a și a II-a jocuri, cîntece. Acum, Ionescu Constantin a primit premiul I, cu cîntecele pe care le-a învățat de la prietena lui mai mare.

★

Duminica dimineața se știe: cei mici, așezați frumos în primele bănci, la Căminul cultural „Dr. Petru Groza", ascultă împreună cu pionierii emisiunile pentru copii: „Clubul voioșiei" și „Teatru la microfon pentru copii". Mai ales această emisiune le este cea mai dragă pentru că, după ce se termină, să te ții discuții. Cel puțin Crăciun Maria și Juncu Mariana dintr-a-ntîia și Bîrsan N. dintr-a II-a au învățat multe din aceste discuții cu Cojocaru Maria, Chelaru Vasile, Muraru Teodora și Timofte Maria dintr-a șaptea...

Merg pionierii la plantat puieți pe Dealul Ghindăului sau la Pîrîul Gardurilor? Merg și cei mici!

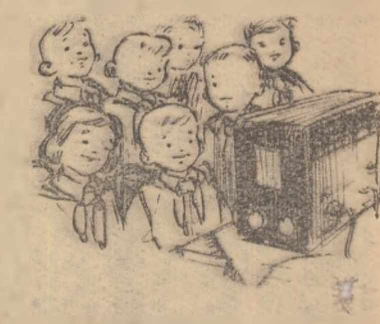
„Spuneți-ne și nouă angajamentul solemn pe care l-ați rostit la primirea cravatei", se adresau ei pionierilor. Și pionierii începeau să discute cu cei mici despre felul cum trebuie să se comporte ei, despre eroii clasei muncitoare, despre cravata roșie, despre Regulamentul organizației de pionieri.

Și cînd la panoul de onoare al unității de pionieri au apărut fotografiile elevilor Stăncescu Elena și Gavril Elena din clasa a II-a, nimeni nu s-a mirat: cele două eleve erau cunoscute de întreaga unitate pentru rezultatele lor deosebite în activitatea școlară și pionierească.

Pionierii cei mai buni din unitate au făcut, în cinstea zilei de 30 aprilie, o excursie de neuitat. Pe un drum lung de 500 km, pionierii — pornind din comuna lor Crăcăoani — au mers pe la Tg. Neamț spre Fălticeni, Rădăuți, Suceava, (unde au văzut cetatea lui Ștefan cel Mare și noile con-

strucții din oraș). De aici, au plecat la Mănăstirea Voroneț, la Cîmpulung Moldovenesc, prin Iacobeni, la Vatra Dornei, Poiana Teiului. După ce au văzut Podul cu 24 de picioare și lacul de acumulare de la Bicaz, s-au întors prin Tg. Neamț spre casă. La această excursie au participat și elevii Popovici Mariana și Rotaru Vasile din clasa a II-a, care vor ține minte multă vreme excursia pionierească, prietenia lor cu pionierii. Și să nu vă mirați: pionierii din unitatea Școlii de 7 ani din comuna Crăcăoani sînt buni prieteni ai copiilor. Și copiii cei mici îi iubesc și-i respectă pe pionieri pentru faptele lor frumoase, pentru că pionierii

îi pregătesc să devină și ei, mîine, purtători ai cravatelor roșii

E. SKIBINSKI

Eleva de serviciu

Școala de 7 ani nr. 7 din Giurgiu. A sunat. Pionierii au și pornit-o veseli în curte. Pioniera Ghinea Maria, eleva de serviciu, a deschis fereastra: „Să fie aer curat în clasă".

Gazeta de perete

Gazeta de perete a unității de pionieri trebuie să reflecteze activitățile pionierești, munca și rezultatele unei unități. De aceea, ea trebuie să apară la un termen fix — de pildă, din două în două săptămîni — cu un titlu frumos desenat, un număr și data apariției. Deasupra titlului trebuie scrisă chemarea pionierească: „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!"

Este, de asemenea, recomandabil ca desenatorii unității, cînd ilustrează gazeta de perete, să se inspire din viața unității.

Viața pionierească este atît de bogată în evenimente, în acțiuni unele mai interesante decît altele, încît întotdeauna se găsesc teme cît mai atractive pentru gazeta de perete. De altfel, o bună gazeta de perete are și o mare forță organizatorică. Prin articolele ei, se pot organiza discuții cu privire la „Ce înseamnă prietenie", „Acesta este ajutorul tovărășesc". „Și tu poți fi fruntaș la învățătură!" și multe altele. Președinții de grupă și de detașament pot face prin articolele gazetei de perete, un adevărat schimb de experiență. În felul acesta, pionierii vor cunoaște cele mai frumoase acțiuni organizate în fiecare grupă sau detașament. La Școala nr. 151, de pildă, se obișnuiește ca la gazeta de perete să se facă și diferite epigrame și caricaturi, dedicate unor pionieri nedisciplinați sau să se publice poezii scrise de pionieri.

Dacă se va ține seama de toate acestea, se va realiza o gazetă de perete atrăgătoare, pe care pionierii o vor citi cu plăcere și care, astfel, își va atinge scopul propus.

Este foarte bine ca, periodic, colectivul de conducere al unității să analizeze activitatea colectivului de redacție, să vină cu sugestii și propuneri, în așa fel, încît gazeta de perete să oglindească cele mai diverse aspecte din viața unității. Iar colectivul de redacție, pentru redactarea unor numere cît mai interesante, a căror apariție să fie așteptată cu multă nerăbdare de toți pionierii, să nu uite că de un mare sprijin pot fi corespondenții recrutați din fiecare detașament. În acest sens, o frumoasă și rodnică activitate desfășoară colectivul de conducere al unității de la Școala medie „Zoia Kosmodemianskaia" din Capitală.

Nu putem spune același lucru despre colectivul de conducere al unității de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 165, care nici astăzi, deși de la începutul anului au trecut aproape 3 luni, nu s-a preocupat ca și în unitatea lor să existe o gazetă de perete. Și cînd te gîndești că în această școală învață peste 600 de pionieri!

Dar asemenea cazuri sînt foarte rare. În majoritatea unităților de pionieri, gazeta de perete este un prieten de nădejde, care ajută întotdeauna să se înlăture lipsurile, să se sublinieze ceea ce este mai frumos și mai interesant în activitatea pionierească.

RADU POPA

La Palatul pionierilor

La Palatul pionierilor s-a desfășurat de curînd tradiționalul concurs „Să întîmpinăm 7 Noiembrie", la care au participat pionieri de la cercurile sportive ale Palatului pionierilor și de la școlile din Capitală.

...La start s-au aliniat cele mai mici pioniere. Membrii cercului foto se pregătesc să imortalizeze plecarea. Se dă startul... și în fruntea plutonului se află pioniera Breja Valerica de la cercul de atletism al Palatului pionierilor. Ea conduce autoritar în cursa de 300 m fete (8—10 ani); spre sosire se apropie de ea Moraru Rodica urmată de celelalte participante. Un finiș puternic, și Breja trece prima linia de sosire. Ea a fost urmată de Moraru Rodica de la Școala medie nr. 4 și Popescu Doina, de la cercul de volei-baschet.

Proba următoare (400 m) la care au participat băieții (8—10 ani), a fost cîștigată de Maziliu Virgil de la cercul de atletism, urmat de Nițulescu Constantin de la Școala medie nr. 6 și Balcaș Mihai de la cercul de atletism.

Iată clasamentul general pe echipe: locul I: *CERCUL DE ATLETISM = 113 p.; locul II: ȘCOALA DE 7 ANI NR. 35 = 49 p.; locul III: ȘCOALA MEDIE NR. 6 = 31 p.; locul IV și V: CERCUL DE FOTBAL și ȘCOALA MEDIE NR. 4 am*bele cu cîte 24 p.; *locul VI: CERCUL DE VOLEI-BASCHET* = 23 p.

Primilor clasați li s-au înmînat diplome și premii.

Flori aduse în dar...

Despre Fabrica de rulmenți din orașul lor, pionierii detașamentului claselor a VII-a, de la Școala de 7 ani nr. 1 din Bîrlad, aflaseră multe lucruri interesante, cu ocazia întîlnirilor organizate de unitate cu muncitori din fabrică. Doreau însă să vadă cu ochii lor strungurile, frezele, secțiile despre care li se vorbise. Dar, mai ales, ar fi vrut să-i vadă pe muncitori acolo, la locul de muncă, să înțeleagă mai bine cum lucrează ei cu atîta precizie piesele rulmenților. De aceea, au hotărît să meargă în vizită...

Îmbrăcați sărbătorește, cu brațele încărcate de flori, pionierii au intrat în spațioasa secție de strungărie, secție fruntașă pe fabrică. Și cum fiecare muncitor era preocupat de ceea ce lucra, pionierii s-au oprit un moment în ușă. Dar zărindu-i, șeful secției, comunistul Ioan Bangu, le făcu semn cu mîna să înainteze. Și astfel, pionierii ajunseră chiar în mijlocul muncitorilor, aproape de mașini, de piesele strălucitoare, frumos

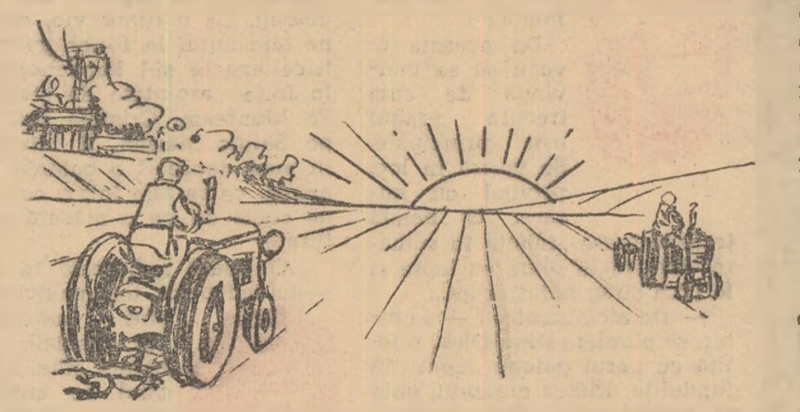
stivuite. Apoi, conduși de șeful secției, pionierii au făcut cunoștință cu mulți dintre muncitorii fruntași. Aceștia le-au arătat bucuroși piesele lucrate de ei, le-au explicat cum se fabrică ele, le-au spus de cîtă precizie și atenție este nevoie. Pionierii au aflat astfel, că nimic nu se face la întîmplare și că cea mai mică neglijență este observată la control. De altfel, ei s-au convins de lucrul acesta, trecînd pe la secția în care muncitori îmbrăcați în halate, purtînd mănuși albe pe mîini, controlau fiecare piesă, o măsurau și numai după aceea o treceau la asamblare, la alcătuirea rulmentului.

...Ora 11. Ora de pauză a muncitorilor. În sala de ședințe a secției s-au adunat muncitorii de la strungărie. Nu pentru discutarea vreunei probleme, ci... pentru că pionierii i-au invitat să vină. Ei aleseseră cîteva dintre cele mai frumoase cîntece și poezii pe care le știau și acum voiau să le prezinte muncitorilor. Simion Diana se strădui să recite cît mai frumos; cu toții cîntară cu multă însuflețire. Și aplauzele nu mai conteniră, răsplătind frumoasa surpriză pregătită de pionieri.

Vizita a luat sfîrșit. În atelierul de strungărie, lîngă mașina de rectificat a muncitorului Petre Tarbă, pe masa de lucru a comunistului Dumitru Pricop, sau a utemistului Grigore Rotaru, lîngă mașinile de lucru ale multor alți muncitori fruntași, sînt flori. Flori aduse în dar de către pionieri, în semn de respect și prețuire.

E. TOFAN

Intîlnire cu un prieten drag

Pionierii detașamentului claselor a VII-a din comuna Gîngiova, raionul Segarcea, au invitat pe tovarășul Alexandru Boldu, secretarul organizației de bază P.M.R. la o adunare pionierească.

„Despre comuna noastră se spune că-i veche de 300 de ani. Un trecut ce se pierde ca fumul în negura vremurilor. Din acele zile parcă ne mai privesc și azi ochii înlăcrimați de fumul iute al bordeielor sărmanilor clăcași de pe moșia Așezămintelor brîncovenești..."

Privirea secretarului se oprește îndelung pe fețele concentrate ale pionierilor.

„Obida și revolta le apăsau greu sufletul și nemaiputînd îndura asuprirea, s-au răsculat în 1907. Mulți răsculați au fost executați atunci...; dar dorul după o viață mai bună, omenească, trăia în inimile obijduiților și creștea o dată cu fiecare copil sărac. Sătenii au continuat să se împotrivească exploatatorilor, porneau în bejanie, se răsculau. Doreau libertatea, doreau o viață mai bună, dar n-aveau călăuzitorul, n-aveau conducătorul care să-i poarte spre libertate. Dar din luptele grele ale poporului, din tot ce este mai frumos în inimile oamenilor; din dragostea de patrie și ura nemărginită față de asupritori, s-a născut partidul. El le lumină drumul, le arătă calea.

...Și anii au trecut. O altă viață, viața pentru care luptaseră și gîngiovenii se arăta la orizont. Drumul străbătut de poporul nostru muncitor, sub conducerea partidului, după 23 August 1944, este drumul spre luminoase înfăptuiri. Martie 1945. Îndrumați de partid, cu ajutorul muncitorilor, țăranii au trecut direct la împărțirea pămînturilor. Și în Gîngiova pămînturile moșiei de dincolo de Jiu au fost împărțite.

Cu toate că se îmbunătățise situația țărănimii în urma reformei agrare, nevoile tot nu ne părăseau casa. Partidul arătă și de data aceasta calea cea adevărată spre bunăstare și fericire: crearea gospodăriei agricole colective. Țăranii muncitori din Gîngiova au înțeles și au urmat în 1952 îndemnul partidului. La început eram puțini, dar astăzi, comuna este complet colectivizată, gospodăria cuprinde 800 familii de colectiviști și lucrează 2.500 hectare pămînt arabil. Și sectorul zootehnic e în plină dezvoltare: avem 300 de vaci și junci, 1.800 oi, 9.600 păsări, 60 stupi de albine...".

Copiii au ascultat cu atenție cuvintele tovarășului secretar. Într-adevăr, în casa fiecăruia, colectiva a statornicit o viață lipsită de nevoi, a statornicit chezășia că și țărănimea poate duce un trai fericit. Boierul, arendașii și toată haita lor de vechili și jandarmi au rămas numai în amintirea celor mai vîrstnici.

Le-a mai povestit multe tovarășul secretar. Ca o concluzie a celor discutate pionierii au hotarît să se pregătească astfel încît să devină buni colectiviști.

GETA COSTIN

Cititori pasionați

Lumina inundă prin geamurile mari, se răsfrînge în cristalurile rafturilor pline cu cărți, joacă în reflexe pe fețele celor peste 40 de pionieri și școlari care, la mesele noi-nouțe, stau aplecați deasupra cărților.

Așa se întîmplă în fiecare zi în sala de lectură și împrumut a secției pentru copii de la Biblioteca raională din Rîmnicul Sărat, regiunea Ploiești. Peste 800 de pionieri și școlari din oraș au aici fișe de cititor, fișe pe care, de la începutul anului pînă acum, au fost trecute zeci și zeci de titluri de cărți. E destul să te uiți pe fișele unor pionieri ca Chiriac Marcel, Ichim Aurelian, Untea Gheorghe, Perian Angela și mulți alții.

În afara programului de lectură, ei s-au obișnuit să se întîlnească și, ajutați de tînăra bibliotecară Ana Pavel, să organizeze discuții pe marginea unor cărți sau despre eroii cei mai îndrăgiți. Minunate și folositoare au fost pentru ei discuțiile în care s-au străduit să înțeleagă cît mai profund faptele eroice ale lui Pavel Korceaghin, Zoia, Șura, Timur. Totodată, serile literare organizate în fiecare săptămînă în cadrul secției lor, îi atrag, de asemenea, în număr mare. Multe au avut de învățat la serile literare în cadrul cărora s-a vorbit despre viața și opera unor scriitori ca Eminescu, Creangă, Sadoveanu.

La secția pentru copii, pionierii și școlarii din Rîmnicul Sărat se întîlnesc deseori cu membrii cenaclului literar din oraș, discută cu ei despre cărțile preferate și eroii îndrăgiți. De neuitat a fost pentru ei întîlnirea cu tînărul strungar Ion Lețu, membru al cenaclului literar, care le-a vorbit despre poezia contemporană și le-a citit din versurile sale.

Aici, la bibliotecă, pionierii și școlarii din Rîmnicu Sărat au posibilitatea să cunoască îndeaproape viața și lupta unor eroi demni de urmat, să învețe de la ei cum să se comporte în viață, cum să se formeze ca oameni adevărați, constructori de nădejde ai patriei noastre socialiste.

C. DIACONU

EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE

GHENEA I. ION, clasa a VI-a B, Școala de 7 ani din comuna Mărtinesti, raionul FOCȘANI

SLĂTINARU ELENA, clasa a VII-a A, Școala de 7 ani nr. 6 din BACĂU

MIHAI GABRIELA, clasa a IV-a A, președinta detașamentului nr. 2, Școala medie BUHUȘI

PĂUN IRINA, clasa a VI-a, Școala de 7 ani comuna Snagov, raionul RACARI

„Viața fericită a copiilor din R.P.R.". *Aceasta este tema noului fotomontaj realizat de pionierii Grigoropol Marian, Popescu Lorelai și Pelu Iulia din clasa a VII-a a Școlii de 7 ani nr. 7 din Giurgiu. Dorința lor, ca și a tuturor pionierilor, e să facă din clasă un loc plăcut, frumos și atrăgător.*

„Săptămîna Economiei"

Între 23 și 30 noiembrie a. c. se va desfășura în întreaga țară „Săptămîna Economiei"

În aceste zile se vor imprima cărți poștale și plicuri-vignete de popularizare a „Săptămînii Economiei", se vor putea viziona jurnale cinematografice pe teme de economii. În școli, cămine culturale, întreprinderi și instituții vor avea loc conferințe, consfătuiri, concursuri „Cine știe cîștigă" și „Drumeții veseli", manifestări cultural-artistice cu conținut educativ pe tema economisirii la C.E.C.

În vederea stimulării acțiunii de educare a elevilor în spiritul economiei și a deprinderii de a economisi, Casa de Economii și Consemnațiuni a R.P.R., în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii, au hotarît să acorde premii și distincții școlilor fruntașe în această acțiune.

Premiile I, II și III constau în echipament și materiale sportive (de fotbal, volei, tenis de masă, schie etc.), instrumente muzicale, aparate de fotografiat, cărți, abonamente la ziare și reviste etc.

O dată cu premiile în obiecte, școlile premiate vor primi diplome, iar fiecare școală, care va obține premiul I, va primi și cîte un fanion de „Școală fruntașă pe regiune în acțiunea de economisire C.E.C.".

Tot în „Săptămîna Economiei" se va încheia Concursul de probleme distractive organizat de redacția „Scînteia pionierului" în colaborare cu Centrala C.E.C. Pionierilor și școlarilor, cîștigători ai concursului, li se vor acorda premii.

Deschiderea festivă a „Săptămînii Economiei" va avea loc în ziua de 22 noiembrie, atît în Capitală, cît și în orașele de reședință regionale și raionale.

O vizită de neuitat

Ce încet merge tramvaiul! Cel puţin aşa li se pare copiilor. Dar iată că se opreşte în staţie, chiar în faţa fabricii pe care urmează s-o viziteze. Doi cîte doi, însoţiţi de tovarăşa profesoară Livia Călin, pionierii păşesc pe poartă, îmbujoraţi de emoţie. „Cum o fi oare, înăuntru? Grozave trebuie să mai fie maşinile! Auzi, totul e mecanizat aci, în Fabrica de produse lactate din Capitală!"

De aceasta aveau să se convingă de cum trecură pragul uşii principale. Se opriră în loc, privind cu mirare. O bandă transportoare „înhăţa în spinare" bidoanele pline cu lapte şi le urca şirag neîntrerupt...

— De aici, încotro? — se interesă pioniera Dinu Olga, o fetiţă cu părul galben, legat în fundulițe. Ridică creionul, gata să noteze cele aflate în carneţel.

— Pe conducte, mai departe! — se grăbiră să-i răspundă doi băieţi de alături, Micu Iosif şi Scurei Sorin.

— Da, şi... pompat pe conducte, şuvoiul de lapte ajunge la etajul II, le spune inginerul Veroniu Dănilă. Acolo se face pasteurizarea, laptele este transformat în brînză, iaurt şi... O să mai vedeţi, să mergem acolo!

★

— Ce zici, Munteanule, parcă-s mişcările omului!

Pe Olaru Dan şi pe alţi cîţiva îi captivase maşina de fabricat şi împachetat unt, în faţa căreia se opriseră mai îndelung. Ca o fiinţă vie, maşina taie untul în forme geometrice exacte şi-l împachetează în foiţe argintate de staniol. Pe Munteanu Cristina însă şi pe Saitoc Marian, îi interesa în mod deosebit o balanţă cît palma, ce se afla într-o colivie de sticlă de pe o măsuţă alăturată.

...O tînără îmbrăcată în alb — aci în fabrică toţi muncitorii sînt îmbrăcaţi ca medicii, în halate albe, sclipind de curăţenie — studiază umiditatea untului. Cum? O bucăţică de unt, cîntărită, este pusă într-o cutiuţă de aluminiu aşezată deasupra unei lămpi cu spirt. Se topeşte. Tînăra ia apoi untul de pe foc şi-l lasă cîteva clipe să se răcească. Îl pune din nou pe balanţă. Cum e şi firesc, acum cîntăreşte mai puţin. Diferenţa? Apa care s-a evaporat! Procentajul de umiditate! Cît de mult le-a plăcut această experienţă pionierilor!

Grozav de bună este îngheţata!

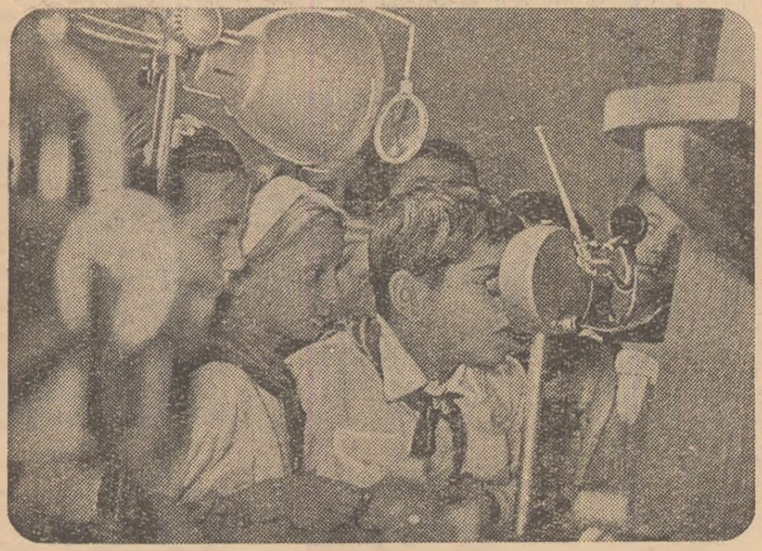

Dar cîte n-au avut de admirat, cu acest prilej, pionierii din detaşamentul 8 de la Şcoala de 7 ani nr. 10 din Bucureşti: instalaţiile de produs acidofil şi chefir, cele de îmbuteliat sticlele cu lapte proaspăt şi mai ales secţia unde se fabrică... îngheţata.

Cît despre calitatea acestui produs, fiecare dintre micii vizitatori şi-a spus părerea pe loc: *foarte bună!* Aceasta o arăta şi feţele lor vesele, pofta cu care au savurat îngheţata parfumată, cu gust de cacao.

AL. DINU IFRIM

Foto: P. GRIGORE

Cît de interesante sînt cercetările în laborator!

„...Astăzi însă-i vesel tata!"

La jumătatea drumului dintre bătrînul Haţeg şi oraşul nou al Călanului, pe malul drept al Streiului, se află aşezat Vălcelele Bune.

Urmînd exemplul celor din Ruşi, Bretea Romînă, Plopi şi Bretea Strei, care s-au unit în gospodării colective acum 2—3 ani, al celor din Covragi, Subcetate, Balomir şi Buclum, care şi-au inaugurat gospodăriile lor colective anul acesta, cele 160 de familii ale întovărăşiţilor din satul Vălcelele Bune au păşit şi ele în marea familie a colectiviştilor.

La această sărbătoare a tinerei gospodării colective, au ţinut să participe în duminica aceea de octombrie şi pionierii şi şcolarii din sat, prezentînd la şcoală un frumos program artistic.

O fetiţă cu părul strîns în două coade ce-i atîrnau bogat pe spate, îmbrăcată într-un minunat costum naţional, a păşit sfioasă în faţa mesei la care se afla prezidiul. S-a întors cu faţa către sala plină şi, c-o voce cristalină, prinse să depene din caierul versurilor.

...Tatăl meu trudea mai ieri
Pe pămînturi, la boieri.
...Astăzi însă-i vesel tata
(Şi de-aceea-i mîndră fata)
C-a intrat cu bucurie
Şi el în gospodărie.

Recitatoarea s-a înclinat într-un salut gingaş. Aplaudau tovarăşii din prezidiu, aplaudau o dată cu ei colectiviştii Ion şi Ludovica Barbu, părinţii Vioricăi (recitatoarea îmbrăcată în costum naţional). Au aplaudat cu bucurie toţi colectiviştii aflaţi în sală. Pioniera Barbu Viorica, elevă în clasa IV-a a Şcolii de la Vălcelele Bune, recitase nu numai versurile unei poezii, ci crîmpeie ale vieţii multora dintre cei aflaţi în sală.

...Am privit mai apoi programul artistic prezentat pe estradă de formaţiile şcolii şi căminului cultural din satul Rîu de Mori, am fost martorul veselelor învîrtite în care, animaţi de aceeaşi voie bună, se prinseseră gazdele şi oaspeţii, mă aflam lîngă cei care închinau în sănătatea lor şi pentru belşugul noii colective, dar versurile recitate de Barbu Viorica m-au urmărit mult timp.

PETRE FARCAŞIU

Caravana a sosit în sat...

FILMUL PĂTRUNDE TOT MAI MULT LA SAT, chiar şi acolo unde nu există încă cinematograf. Cum? Prin mijlocirea caravanelor cinematografice.

Deunăzi, o caravană cinematografică a sosit în satul Hotărani, raionul Caracal. Deşi acesta e un lucru obişnuit şi la Hotărani, vestea sosirii caravanei s-a dus totuşi ca fulgerul. Şi bucuria a fost pe deplin îndreptăţită: sutele de săteni adunaţi în sala de festivităţi a căminului cultural, au vizionat cu acest prilej două filme artistice, precum şi un jurnal despre însămînţări.

După spectacol, caravana a pornit în satele învecinate, pentru a prezenta noi filme artistice şi documentare.

NOI GOSPODĂRII AGRICOLE COLECTIVE

DE PE ÎNTREG CUPRINSUL ŢĂRII vin veşti despre înfiinţarea a noi gospodării colective.

Rezultatele frumoase obţinute de gospodăriile agricole colective din raionul Negreşti, i-au convins şi pe întovărăşiţii din Vultureşti. Vizitînd gospodăria colectivă din Glodeni, ei au aflat că gospodăria a obţinut în acest an cu 300 kg grîu la hectar mai mult decît întovărăşiţii, cu cîteva sute de kilograme în plus la porumb etc. Veniturile mari obţinute din recoltele bogate a făcut ca viaţa colectiviştilor să fie tot mai îmbelşugată. Văzînd toate acestea, întovărăşiţii din Vultureşti s-au hotărît, deunăzi, să transforme întovărăşirea lor în gospodărie colectivă.

●

DE CURÎND, la poarta unei case luminoase din satul Voşlobeni, regiunea Mureş-Autonomă Maghiară, a fost înălţată o pancartă pe care se află scris cu litere strălucitoare: Gospodăria Agricolă Colectivă.

Ţăranii din cele patru întovărăşiri existente în sat au hotărît să-şi unească pămînturile la un loc, într-o gospodărie colectivă.

La Şantierul naval din Brăila

Constructorii de nave de la Şantierul naval „1 Mai" din Brăila obţin zi de zi noi şi importante succese în producţie.

Bilanţul celor zece luni de pînă acum arată că ei şi-au depăşit cu mult angajamentul luat la începutul anului — acela de a termina 3 nave cu o lună mai devreme.

Muncind cu însufleţire şi aplicînd metode înaintate de muncă, cum ar fi construcţia navelor din bloc-secţii, ei au terminat cu o lună de zile înainte de termen un număr de 15 nave!

DIN NOU ÎN SAT...

— Ce am avut pentru astăzi la romînă?

— Noi pentru astăzi am avut de făcut compunerea „Şcoala noastră". Şi pionierul Susan Ioan începu să citească: „Şcoala noastră este construită în anii regimului democrat-popular..."

Ascultînd, învăţătorul Rusu Lejeanu se apropie de fereastra deschisă şi-şi îndreaptă privirile afară, departe, la o căsuţă pricăjită de la marginea satului. Acolo fusese şcoala în trecut.

Era pe vremea cînd tot satul era stăpînit de un baron.

Parcă vede şi acum şcoala în care a învăţat carte şi el, elevul Rusu Lejeanu. O casă aidoma cu cocioaba în care trăiau el şi ai lui. În singura clasă învăţau toţi copiii. Bănci nu erau destule, aşa că unii din ei stăteau pe jos. Aşa a făcut patru clase primare. Peste puţin timp însă a venit eliberarea, care i-a deschis şi lui drumul. Setea de învăţătură şi-a spus cuvîntul. A terminat gimnaziul şi apoi s-a înscris la Şcoala pedagogică din Gherla.

De cînd s-a întors în sat, au trecut aproape şase ani. Multe s-au schimbat aici: s-a înfiinţat o gospodărie colectivă, au apărut peste 60 de case noi, s-a construit o şcoală nouă. Fraţii săi Ion, Virgil şi Ariton au fost printre primii care s-au înscris în gospodăria colectivă. Şi nu s-ar putea spune că la aceasta nu şi-a adus partea sa de contribuţie şi comunistul Rusu Lejeanu.

Susan a terminat de citit compunerea. Între timp, învăţătorul s-a întors cu faţa spre clasă.

— Ştiţi, copii, mă gîndeam la fosta „şcoală" din comună...

— Am auzit despre ea, sări eleva Mircea Aurelia. Ne-a povestit tovarăşul preşedinte al gospodăriei colective într-una din duminicile trecute.

— E bine că aţi auzit despre ea, copii. Vă veţi da astfel seama de marea deosebire ce există între condiţiile în care învăţaţi voi şi în care au învăţat părinţii voştri...

★

Pe faţa luminată a tînărului învăţător, a comunistului Rusu Lejeanu, se poate citi întotdeauna bucuria şi mulţumirea unui vis împlinit: acela de a educa pe copiii celor ce trudeau altădată pe moşiile baronilor, pe fiii consătenilor săi, astăzi oameni liberi, colectivişti de nădejde.

Teoltiuri, Cluj

R. ADRIAN

Mîndrie

Pe drumul spre Fălticeni, la marginea orașului Tg. Neamț, ochii trecătorilor zăresc pavilioanele Școlii profesionale de mecanici agricoli. Școala este așezată pe un deal și are o poziție pitorească. Teii noi plantați de către elevi, de jur-împrejurul școlii, dau o impresie foarte frumoasă. Multe cadre de mecanizatori ai agriculturii noi, socialiste, au învățat aici. În prezent, aci se pregătesc 480 de elevi. Școala are tot ce-i trebuie. Ateliere moderne, mașini agricole, garaje cu o capacitate mare, dormitoare spațioase și curate, terenuri de sport. Toate acestea ...ră condițiile cele mai bune pentru pre...ea viitorilor tractoriști.

...e aflăm în curtea școlii. Primele cunoș... sînt doi pionieri. Doi prieteni nedespăr... — Pintilie Mircea și Pascalu Dumitru. ...mîndoi, mici de statură, dar vioi și ... de energie, se îndreaptă spre garaj. Astăzi ...e urcă pe tractor! Cunosc, desigur, bine ...orul. Doar au avut timp să-l studieze și în ...e de clasă, și în atelier, și la S.M.T. unde ...cut practică.

...r dragostea și interesul lor pentru tractoa... celelalte mașini agricole dăinuie de mult: ... de pe timpul cînd erau elevi la Școala de ...i din comuna Podoleni, unde au activat cu ... interes și dragoste la cercul micilor trac...ti. În școală mai sînt și alți vechi iubitori ...otoarelor. Archip Constantin, care știe să ...ucă foarte bine tractorul, Simerie Ion și ...tenul lui, Macovei Nicolae, amîndoi mari amatori de sport, Timofte Nicolae, Humă Ion, Conduraru Mihai, Pintilie Mircea și încă alții. Cu toții au prins dragostea de tractoare tot din cercul micilor tractoriști, unde au activat. Și acolo unde au hotărît să meargă împreună, nu s-au făcut de rușine: toți cei 25 de pionieri și utemiști din comuna Podoleni, care au dat examenul de ...itere anul acesta la școala profesională ... mecanici agricoli, s-au prezentat foarte ...!

...upă examen, ei au făcut practică timp de o ... de zile la S.M.T.-ul din comuna Podoleni. ... ei au avut posibilitatea să cunoască mai ... tractorul, combina și celelalte mașini agri.... Aici au văzut la lucru pe utemistul Sime...fon, tractorist fruntaș, șeful unei brigăzi de ...toare care lucrează pe ogoarele gospodăriei ...cole colective.

...gada lui este for...tă numai din tineri ...niști din comună. ...impul de practică ...scurs destul de re...e și într-o zi însо... de toamnă, ...ă autocamioane ale ...T.-ului i-au dus viitorii tractoriști ...g. Neamț, la școa.... În uniforme noi, ...oși și plini de ve...e, cu cîntecele pe ...e, așa au parcurs ...nul cei 25...

...u peste mult timp, se vor întoarce în comu... bine pregătiți. Părinții și rudele lor, colec...știi din comună sînt mîndri de scrisorile ...e au și început să sosească de la ei. Veștile ...care le trimit sînt foarte îmbucurătoare. Toți ...ță bine și sînt mîndri că vor munci pentru ...orirea și dezvoltarea agriculturii socialiste.

MARIA NEGREA

Copiilor sovietici le sînt create cele mai bune condiții de dezvoltare a aptitudinilor artistice. Fotografia înfățișează pe elevul leningrădean Eftim Jelezov care a primit, nu de mult, premiul I la o expoziție internațională de desene — pentru desenul „Primăvara la fereastră".

De la prietenii tăi de peste hotare

Studioul pionierilor

Nu de mult, pionierii sovietici din Birobidjan au avut o mare bucurie. Ei au primit în dar, de la Studioul cinematografic din Orientul Îndepărtat, un întreg studiou de filme pentru cineaști amatori.

O dată cu aparatele respective, au sosit în mijlocul pionierilor și specialiști, care i-au familiarizat cu manevrarea complicatelor dispozitive optice.

Avînd la dispoziție cele necesare — cameră de filmare, sală de vizionare și laborator pentru developarea filmelor, precum și aparatajul pentru înregistrarea și sincronizarea sunetului — fericiții pionieri au pornit la treabă. Curind, ei vor avea primul film turnat în propriul lor studiou.

Pionierii din Goleț

Despre hărnicia pionierilor din Goleț — R.P. Bulgaria, s-a dus vestea în tot satul. Ei au dat adesea ajutor părinților la strînsul roadelor de pe ogoarele înfrățite. Dar mai ales la strînsul fructelor din livadă au venit zile în șir, în orele libere. Și rezultatele muncii lor entuziaste au fost foarte frumoase: ei au strîns în coșurile doldora cu fructe o cantitate de 12 tone de prune!

Întrecere interesantă

O astfel de întrecere a fost organizată la Școala elementară din Upici — R. S. Cehoslovacă.

Despre ce este vorba? Pionierii fiecărui detașament au construit în colectiv cîte un... zmeu.

Și într-o după-amiază însorită, au ieșit cu toții în cîmp să înalțe zmeul, să vadă care au fost construite mai bine, care zboară mai sus...

Victoria a revenit detașamentului nr. 1, ai cărui pionieri au fost premiați și... fotografiați. Iar fotografia a fost pusă la panoul de onoare.

Dictatura fascistă a lui Salazar este condamnată

Din 1926 în Portugalia domnește cea mai aprigă teroare fascistă. Salazar, dictatorul sîngeros, a împînzit țara cu polițiști, a presărat-o cu închisori în care sînt aruncați mii și mii de patrioți. Dictatura călăului Salazar a dus Portugalia pe calea mizeriei, ignoranței și celei mai negre închiziții. Portugalia se află azi pe primul loc din Europa în ceea ce privește numărul de analfabeți.

Cea mai aprigă teroare este îndreptată împotriva comuniștilor pentru că, și în Portugalia, ca pretutindeni în lume, în fruntea luptei pentru libertatea și fericirea poporului se află partidul comunist. Numeroși activiști ai partidului au fost uciși, alții stau în închisori de mulți, mulți ani. Cu cîtăva vreme în urmă, secretarul general și alți conducători ai Partidului Comunist din Portugalia au evadat din cea mai sinistră închisoare portugheză — Peniche, după o îndelungată și grea detențiune. Astăzi, Partidul Comunist din Portugalia în fruntea tuturor forțelor iubitoare de libertate, patriotice, duce o luptă cruntă cu regimul fascist al lui Salazar.

Așa cum a declarat la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. tovarășul Alvaro Cunhal, secretarul general al P. C. din Portugalia, „Partidul Comunist din Portugalia își va spori eforturile pentru a uni forțele democratice și patriotice și a mobiliza clasa muncitoare și masele populare la lupta pentru pace, independență națională, pentru recunoașterea dreptului la autodeterminare al popoarelor din coloniile portugheze și pentru instaurarea democrației în Portugalia".

Lupta comuniștilor pentru unitatea de acțiune a tuturor forțelor democratice a și obținut un prim succes. S-a creat „junta patriotică" în care sînt reprezentate toate curentele și care are în întreaga țară comitete de acțiune, precum și un ziar care apare în ilegalitate. Deși sprijinit de aliații săi atlantici, regimul Salazar este condamnat. Poporul portughez privește cu încredere viitorul.

În București a sosit, la invitația C.C. al U.T.M., o delegație de copii din Cuba printre care se află și fiul premierului Fidel Castro. În fotografie: la sosirea delegației pe aeroportul Băneasa.

Ultima fotografie

Seid Jafar Taheri era un modest slujbaș public din Iran. Ori de cîte ori se întorcea de la serviciu, domnul Taheri intra în locuința mică și sărăcăcioasă, în care era nevoit să-și țină familia, se așeza la masă în tăcere, și-și primea prînzul umil cu care își înșela zilnic foamea. În jur, soția și cei patru copii îl priveau gînditori. Taheri citea pe fețele lor o întrebare chinuitoare, mereu și mereu aceeași întrebare: „Tăicuțule, oare mult o s-o mai ducem așa, săraci și înfometați?"

Jafar Taheri îi privea, oftа și căuta să le amăgească speranțele cu promisiuni de care era sigur că nu se vor realiza. De 21 de ani, de cînd slujea, Seid Jafar Taheri se zbătea în chin și mizerie. Dar parcă niciodată chinul și mizeria nu-l potopiseră ca în anii aceștia din urmă! Citeodată, Taheri căuta să-și mai spună amarul colegilor. Privindu-i însă, întîlnea aceleași chipuri palide, subțiate de suferință. Și salariul lor rămînea lună de lună mai mic!... și mai mic!... și mai mic!... Iar pe piață — un adevărat dans nebunesc al prețurilor.

— Parcă am trăi veșnic în iad... — deschidea vorba Taheri.

— În iad? — îi răspundea vreun coleg. Ba, cred că acolo o fi mai bine!...

Ultima dată, Seid Jafar Taheri a primit la salariu numai 17 tumani — restul, pînă la 500, i s-au oprit pentru datorii și impozite.

— Mda... Numai 17 tumani... — s-a uitat Taheri desnădăjduit la bănuții din palmă. Și eu numai pentru chiria din luna asta trebuie să dau 190 de tumani...

A apucat-o grăbit spre casă. Ajuns aci, și-a chemat copiii:

— Vreți să vă fotografiați cu tăicuțul vostru?

Micuții au sărit într-un picior de bucurie:

— Vrem, vrem!

S-a bucurat și soția: „Să știi că lui Seid i s-o fi mărit salariul!"

Afară, soarele rîdea vesel în copaci, în florile din parcuri... Cînd s-au întors de la fotograf, aproape de casă, Taheri le-a spus copiilor:

— Mergeți acasă — voi veni și eu îndată.

Copiii și soția l-au așteptat apoi pînă către seară, pînă noaptea tîrziu, pînă în zori!...

★

La redacția ziarului iranian „Keihan" era de serviciu un redactor spilcuit, înalt. Luă scrisoarea boțită din mîna omului ce-o adusese.

— Un domn cam abătut mi-a dat trei tumani și mi-a spus să aduc scrisoarea aci...

Redactorul luă plicul și-l desfăcu. Un scris nervos, neregulat, așternuse pe hîrtie cîteva rînduri: „...Părăsesc patru flori în care-mi puneam mii de speranțe, le părăsesc din cauza greutății de nesuportat a vieții..."

Era scrisoarea lui Seid Jafar Taheri, slujbașul modest care se sinucisese.

Ș. Z.

Un... „incident"

...Un incident — a spus doctorul ...urg, după ce a extras gloanțele din ...ul plăpînd al unui copil de 13—14 .... Trecea pe stradă în timpul mani...ației. Cînd își revine, să-i stabilești ...titatea și să-i anunți părinții...

...firmiera a înțeles și a tăcut.

...a 1 noiembrie s-au împlinit 7 ani ... cînd a început războiul pentru li...atea poporului algerian. O coloa... de manifestanți demonstra pașnic ... străzile Parisului, pentru indepen... Algeriei. Poliția franceză a in...nit și... în aceeași zi la Institutul ...o-legal au fost aduse 40 de cadavre. Au fost înecați în Sena 40 de manifestanți. Spitalele din Paris au devenit neîncăpătoare. Numai la spitalul „Boucicaut" au fost aduși peste 250 de răniți. Și aici, la spitalul „Necker", unde infirmiera era de serviciu, au fost internați mai mulți... „incidentați".

...Un incident. În fața infirmierei, pe patul alb al spitalului, zăcea înfășurat în pansament purpuriu un copil de 14 ani.

Avusese nefericirea să se afle pe una din străzile unei metropole a lumii capitaliste, în timpul unei manifestații pașnice a populației.

O clădire monumentală

De formă circulară, acoperit cu o imensă calotă sferică cu un diametru de peste 90 metri, cu pereţii exteriori din sticlă... Astfel arată, pe dinafară, pavilionul central al Expoziţiei Economiei Naţionale a R. P. Romîne.

Această construcţie ce se înfăptuieşte pe baza hotărîrii conducerii de partid şi de stat va adăposti expoziţia permanentă a economiei naţionale. Ea va populariza importantele realizări obţinute în dezvoltarea economiei ţării noastre.

Pavilionul central este aproape terminat şi constituie un important obiectiv arhitectural. Platoul său interior, împreună cu cele 3 galerii circulare, cuprinde o suprafaţă destinată exponatelor de cca. 20.000 metri pătraţi!

În viitor, expoziţia va cuprinde şi alte pavilioane la fel de moderne şi de frumoase.

Televiziunea în... medicină

Ne aflam într-un amfiteatru situat la parterul unui spital. Toate locurile sînt ocupate. Studenţii de la medicina internă ascultă atenţi, notînd cuvintele conferenţiarului. Apoi, deodată, lumina din sală se stinge. În peretele din faţă se aprinde un ecran.

— Tovarăşe medic radiolog, te rog, cuplează la televizor...

Medicul radiolog se află la etajul II. El aşază în faţa aparatelor de radiologie un pacient şi-l examinează. Imaginea radiotelevizată apare, clară, pe ecranul televizorului din sală. Totodată, prin cablu observaţiile medicului sînt transmise întregii asistenţe din sală.

Dar, ce-i asta? Un student din sală scoate un aparat obişnuit de fotografiat şi declanşează: una, două, trei... imagini. Se poate şi fotografia! Da, desigur! Şi nu numai fotografia dar şi filma. Materialul didactic „viu" poţi apoi să-l studiezi, în voie, în seminar sau acasă. Amfiteatrul de care v-am pomenit, cu instalaţiile de televiziune, se află la Spitalul de stat „Vasile Roaită" din Bucureşti, şi studenţii învaţă aici, aşa cum v-am povestit.

Televiziunea, acest mijloc modern pentru stabilirea diagnosticului, pentru studierea fenomenelor complexe, este folosită pe scara tot mai largă în medicina zilelor noastre.

S. ŞTEFAN

După sute de experienţe

„Pentru îmbunătăţirea alimentaţiei populaţiei este necesară sporirea producţiei de legume".

(Din Raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie a.c.)

La marginea oraşului Bucureşti, înconjurată de jur-împrejur cu cîmpuri experimentale şi sere, se află clădirea Institutului de cercetări horti-viticole. Institutul a fost creat în anii noştri de democraţie populară, ca o expresie a grijii partidului pentru rezolvarea unor sarcini deosebit de importante în îmbunătăţirea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii. Astăzi vă vom prezenta...

Sectorul legumicol

V-aţi gîndit voi vreodată, copii, unde se face, de pildă, sămînţa de... conopidă, mazăre, fasole sau de ceapă?

Desigur, vouă vi se pare un lucru mărunt, neînsemnat. Din conopidă, veţi spune voi, mazăre sau fasole, ies seminţe de conopidă, mazăre şi fasole şi... creşte oriunde. Şi totuşi...

Pînă nu demult, ţara noastră importa unele din seminţele legumelor de mai sus din străinătate. Dar iată că după ani de zile de muncă, după sute şi sute de experienţe, I.C.H.V. (Institutul de cercetări horti-viticole) a reuşit să producă aceste seminţe la noi în ţară. Şi nu numai pentru necesităţile culturilor noastre, dar chiar şi pentru export. La fel s-a întîmplat şi cu sămînţa hibridă de tomate. Acum ea se produce în ţară şi dă roade deosebit de bogate. De asemenea, institutul a obţinut noi soiuri de tomate, varză, ardei, cu o mare productivitate.

Desigur, alături de părinţii voştri, vă bucuraţi cînd primăvara, timpuriu, sau acum, toamna, în noiembrie sau chiar... decembrie, găsiţi pe piaţă, din abundenţă, legume proaspete.

Şi iată că de aceasta s-au preocupat cercetătorii institutului. Din polietilenă s-au construit acoperişuri pentru protejarea culturilor. Sub acest înveliş din masă plastică se creează un microclimat care fereşte plantele firave de frig, îngheţ sau brumă. Şi astfel, recoltele se obţin primăvara, cu 2 şi 3 săptămîni mai devreme, sau toamna, cu 2-3 săptămîni mai tîrziu.

Şi acum un ultim amănunt. Cercetătorii institutului studiază posibilitatea folosirii ca îngrăşămînt a resturilor menajere. Rezultatele sînt promiţătoare. Şi nu peste mult timp, firimiturile de pîine vor... hrăni roşiile, castraveţii sau ardeii din grădină!

ŞTEFAN SÎRBU

Curiozităţi

MATEMATICIENII AU CALCULAT că primele zece mutări de şah au 16.951.882.910.054.410 la puterea 12 variante. Pentru a efectua acest număr de mutări, întreaga populaţie a globului ar trebui să mute piesele fără întrerupere, timp de... 217 miliarde de ani. Acest interesant calcul a arătat că nici măcar „şahiştii electronici" — maşini electronice rapide de calcul — nu pot, înaintea unei mutări, să treacă în revistă toate variantele posibile, pentru a o alege pe cea mai potrivită.

★

IN AFRICA OCCIDENTALĂ trăieşte o pasăre care seamănă cu porumbelul nostru, dar al cărei colorit — mult mai viu — cuprinde în gama sa verdele, albastrul, galbenul şi roşul aprins. Este suficient însă ca „tiuracul" — aşa se numeşte această pasăre — să fie puţin plouat sau... să intre în apă şi culorile exuberante şi în special roşul să... iasă, ca de pe o pînză prost vopsită. Din cauza aceasta, aspectul „coloristic" al tiuracului diferă în funcţie de... vreme.

Lecţia I-a
importanţa apiculturii

Ca urmare a dezvoltării agriculturii în patria noastră şi îndeplinirii sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R., apicultura — sector important al zootehniei — capătă un rol tot mai mare pentru economia noastră naţională.

În următorii ani, apicultura urmează să fie mult încurajată şi dezvoltată în toate gospodăriile de stat şi colective. Şi nu numai în aceste gospodării. Plenara Comitetului Central al P.M.R. arată că apicultura se va dezvolta şi în gospodăriile personale. Aceasta, deoarece fără multe eforturi, datorită creşterii albinelor, se pot obţine venituri băneşti chiar foarte mari. De pildă, Gospodăria agricolă colectivă din comuna Ştefan cel Mare, raionul Feteşti, a obţinut în 1960 un venit de peste 500 lei de la fiecare stup. 500 înmulţit cu 145, cîţi stupi a avut gospodăria, reiese că colectiviştii au obţinut un venit de peste 72.500 lei.

Cunoaştem cu toţii produsele principale rezultate din activitatea albinelor: MIEREA — aliment valoros, bogat în zahăr, săruri minerale şi fermenţi, folosit şi ca medicament în bolile de stomac sau astenie şi CEARA — materie primă întrebuinţată în peste 40 de ramuri industriale.

Dar albinele au o deosebită importanţă şi ca mijloc de sporire a producţiei multor culturi agricole (plantaţiile de pomi şi arbuşti fructiferi, culturi legumicole, plante industriale etc.). Albinele, vizitînd florile, produc polenizarea încrucişată, fără de care multe dintre plante nu pot da recolte bune de fructe şi seminţe.

Un alt produs al albinelor îl constituie veninul de albine, folosit în scopuri medicale, atît în stare pură (înţepături) cît şi împreună cu corpul albinei. Pentru introducerea veninului de albine în organism, oamenii de ştiinţă au creat foarte multe preparate. Ele sînt folosite la tratarea bolilor de reumatism, nevralgii sau a inflamaţiei nervului optic.

Cunoscînd toate aceste foloase obţinute de la albine, este necesar şi util ca fiecare pionier să cunoască viaţa albinelor, să se ocupe de această îndeletnicire plăcută, astfel încît grupele, detaşamentele sau unitatea din şcolile cu posibilităţi, să înfiinţeze un cerc de apicultură.

PROF. MARIA MACARIE
Palatul pionierilor
din Bucureşti
Conducătoarea cercului de apicultură

Un cioban fiind întrebat cîte oi are în turma sa, răspunse că nu cunoaşte numărul lor exact, dar dacă le numără cîte 2, cîte 3, cîte 4, cîte 5 sau cîte 6 îi rămîne întotdeauna o oaie. Dacă însă le numără cîte 7, nu-i rămîne nici una.

Cîte oi are ciobanul în turma sa?

Aşteptăm răspunsul vostru pe adresa: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1 „Scînteia pionierului".

★

Răspuns la problema publicată în nr. 43: *în total erau 16 elevi. La această problemă au trimis răspunsuri corecte următorii: TILEA ALEXANDRINA, comuna Balaci — Bucureşti; JUCUŢ NICU, comuna Recaş — Banat; DRAGHICI GHEORGHINA, comuna Botoraga — Bucureşti; TARNOVIEŢCHI ROXOLEANA, comuna Bîrna — Banat; DARABAN FLORICA, comuna Apa — Maramureş; PLEŞA OCTAVIAN, comuna Amărăşti — Argeş; HUPLEA VASILE, comuna Ilteu — Banat.*

Pentru înzestrarea micului nostru atelier vă indicăm astăzi modul cum puteţi să vă confecţionaţi singuri:

Un ciocan de lemn. Pentru diverse lucrări de atelier aveţi nevoie de un ciocan de lemn, deoarece ciocanul de fier este recomandabil numai la lucrări cu piese din metal. Acest ciocan vi-l puteţi confecţiona dintr-o bucată de lemn tare, de preferinţă de formă cilindrică. Bucata de lemn trebuie să prezinte o rezistenţă mare la lovire. De aceea, fibrele lemnului trebuie să fie perpendiculare pe suprafaţa de lovire. Tot din lemn, cioplit şi un mîner pe care-l îmbinaţi cu ciocanul prin încleiere sau împănare.

Un asemenea ciocan este util la diverse lucrări în radiotehnică, lucrări de tîmplărie, tinichigerie etc.

MEŞTERICĂ

Pe cuprinsul patriei la plantări

La împăduriri

Regiunea Suceava este una din regiunile pitorești ale patriei noastre. Brazi, molizi uriași și copaci cu frunze căzătoare se întind pînă departe, în zare.

De multe ori, în zilele minunate de vacanță, frumoasele poenițe ale pădurilor îi găzduiesc pe pionierii cu jocurile lor vesele.

Dar pionierii nu vin la pădure numai să culeagă flori sau la joacă. Ca niște adevărați prieteni ai pădurilor, în fiecare primăvară și toamnă, pionierii iau parte cu drag la acțiunile de împădurire a terenurilor degradate, la plantarea puieților.

Într-una din zile, pionierii Școlii de 7 *ani* din comuna *Drăceni*, raionul *Fălticeni* au hotărît să meargă la Ocolul silvic cel mai apropiat, să planteze puieți. Așa se face că pe la ora începerii lucrului, brigadierii Ocolului silvic Mălini au auzit glasuri vesele de copii ce se apropiau. Cînd au privit mai bine, pe potecă se înșirau 184 de pionieri și școlari.

— Știm că zilele acestea a început plantatul, spuse o pionieră. Am venit să vă ajutăm și noi! Bucuroși, brigadierii le-au arătat cum se plantează puieții de brad și molid. Copiii au trecut repede la lucru. Băieții, mai voinici, au început săpatul gropilor, iar fetele au așezat puieții în gropi, pe care le astupau apoi cu pămînt.

...De atunci, pionierii au mai venit la Ocolul silvic să ajute la plantatul puieților. Pînă acum, o suprafață de 16 hectare este plantată numai cu puieți de brad și molid.

Și, de fiecare dată cînd se întorc spre casă, privesc de departe colina plantată de ei. Peste cîțiva ani se vor odihni bucuroși la umbra brazilor și molizilor plantați chiar de mîinile lor.

E. ROȘCA

Pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Comana, regiunea București, participă cu entuziasm la acțiunea de plantare a puieților. Iată-i la lucru în curtea școlii

Plantări de duzi

Una din preocupările principale ale unității de pionieri de la Casa de copii școlari din orașul Piatra Neamț, este și creșterea viermilor de mătase. Pentru ca să se asigure suficientă frunză de dud, pionierele unității au hotărît să planteze puieți de duzi chiar în curtea Casei de copii.

Mai întîi, au stabilit aleile pe care vor planta, au trecut apoi la săpatul gropilor, care au fost lăsate să se umezească. După aceea, pionierele au pornit la plantatul puieților cu multă hărnicie. Dacă privești acum aleile Casei de copii, poți vedea de o parte și de alta puieți de duzi plantați de curînd. Pomișorii sînt îngrijiți cu multă atenție de către pionierele unității. Zile în șir, pioniera Sprînceană Maria din clasa a VI-a A, împreună cu alte colege de clasă, au săpat și plivit parcelele plantate. Ciudin Maria și alte cîteva pioniere dintr-a VII-a au rotunjit coroanele puieților.

În primăvara, după ce pomii se vor acoperi cu frunze, hrana viermilor de mătase va fi asigurată.

NICHIFOR MARIA
cl. a VII-a A,
Casa de copii școlari. Piatra Neamț

Drumeag de țară

Parcă te văd, alee foșnitoare
Cu flaute ascunse în frunzar,
Cu plete lungi de umbră și răcoare
Cum treci doinind prin satul meu natal.

Vor poposi la umbra ta drumeții,
Și vor cînta flăcăii-n nopți de vară,
Deși acum abia-ți plantăm puieții
Și nu ești decît mic drumeag de țară.

Dar eu te văd prin vreme cum îți cresc
De-a lungul tău salcîmii, duzii, merii,
Și vei purta ceva sărbătoresc
În straiul ce-ți fac astăzi pionierii.

Iar tu, mergînd pînă departe-n zare,
De-ai să-ntîlnești pădurile cum cresc,
Vei da de urma noastră prin lăstare —
Că-avem și-acolo semn pionieresc!

M. CALIN

În pepinieră

Cîteva zile numai după ce au plantat cei 200 de puieți de-a lungul șoselei care trece prin comuna **Orțișoara**, regiunea BANAT, pionierii au mers la pepiniera lor. Puieții de pe cei 850 m. p. îi așteptau. De îndată ce au ajuns, s-au apucat repede de lucru. Pionierul Mureșan Ion din clasa a VII-a și alți cîțiva băieți, au început săpatul. Avram Maria, împreună cu alte fete s-au apucat de plivit. Altă grupă, în frunte cu pionierul Dumitru Alexandru, a început să facă altoiri pe parcela cu pruni, din partea plantată cu pomi fructiferi.

Peste puțin timp, harnicii pionieri și școlari au ridicat movilițe proaspete de pămînt în jurul copăceilor, au pregătit sute de puieți de pomi fructiferi, puieți de salcîmi și castani pentru iernare.

Știri

Pionierii Școlii de 7 ani din comuna Cristești, **raionul** BOTOȘANI, **au plantat pe marginea șoselei 2.000 puieți de** vișin, nuc, **măr și salcîm. S-au evidențiat pionierii Aron Gheorghe, Romaniuc Viorica, Cuciureanu Adrian și Agrigoroaie Dumitru**

Pentru asigurarea semințelor forestiere necesare pepinierelor, pionierii participă cu drag la acțiunea de strîngere a semințelor.

- **Pionierii detașamentului claselor a VII-a din** Tîrnăveni, **raionul** TÎRNĂVENI, **au predat Ocolului silvic 260 kg ghindă.**
- **Fiecare pionier de la Școala de 7 ani din comuna** Țînțăreni, **raionul FILIAȘI a predat pădurarului cîte 10 kg ghindă.**
- **O cantitate însemnată de ghindă, gherghine și semințe de lemn cîinesc au predat Ocolului silvic și pionierii Școlii de 7 ani din comuna** Cislău. **raionul** CISLĂU.

Fruntași la plantat puieți

Postăvaru Elena, *clasa a VII-a C, Școala medie nr. 1 Bîrlad, regiunea Iași.*

Enache Cătălin, *clasa a IV-a C, Școala de 7 ani nr. 1 Craiova.*

Pregătiri pentru iarnă

De la o vreme, în locul zilelor calde de toamnă au sosit zile răcoroase, dimineți cu ceață, semn că se apropie iarna. Acum, a sosit timpul ca pomii din livezile satului nostru să fie pregătiți pentru iernare. Harnicii săteni au și pornit la lucru. De prin livezi, s-au adunat de mult merele, perele, gutuile, s-au strîns frunzele în grămezi și din loc în loc se înalță adesea firișoare de fum albăstrui, semn că în livezi se lucrează încă.

Văzînd că cei mai mari sînt ocupați cu însămînțările și alte munci, am mers și noi, pionierii și școlarii din comună să le ajutăm. După ce ne-am uitat cu atenție cum lucrează cei mari, ne-am apucat și noi de lucru. Cei mai mulți băieți au săpat pămîntul din jurul pomilor, fetele au învelit cu grijă tulpinițele puieților, pentru a-i feri de frig și de „atacul" rozătoarelor.

După ce am terminat de săpat și de înfășurat pomii, am ajutat și la săparea gropilor pentru plantarea noilor puieți. Peste cîtva timp, cînd se vor planta puieții, vom merge iar să ajutăm la lucru în livadă.

NEGOIESCU BEBE
clasa a V-a B,
comuna Buciumeni,
raionul Tîrgoviște,
reg. Ploiești

Fierbinte cînt Partidului iubit

Muzica : I. NICORESCU

Versuri : MIHAI COSMA

Ne crește astăzi mîndru soare
Ce-a răsărit la noi în luna mai.
Lumina lui biruitoare
Ne-a înflorit frumosul țării plai.

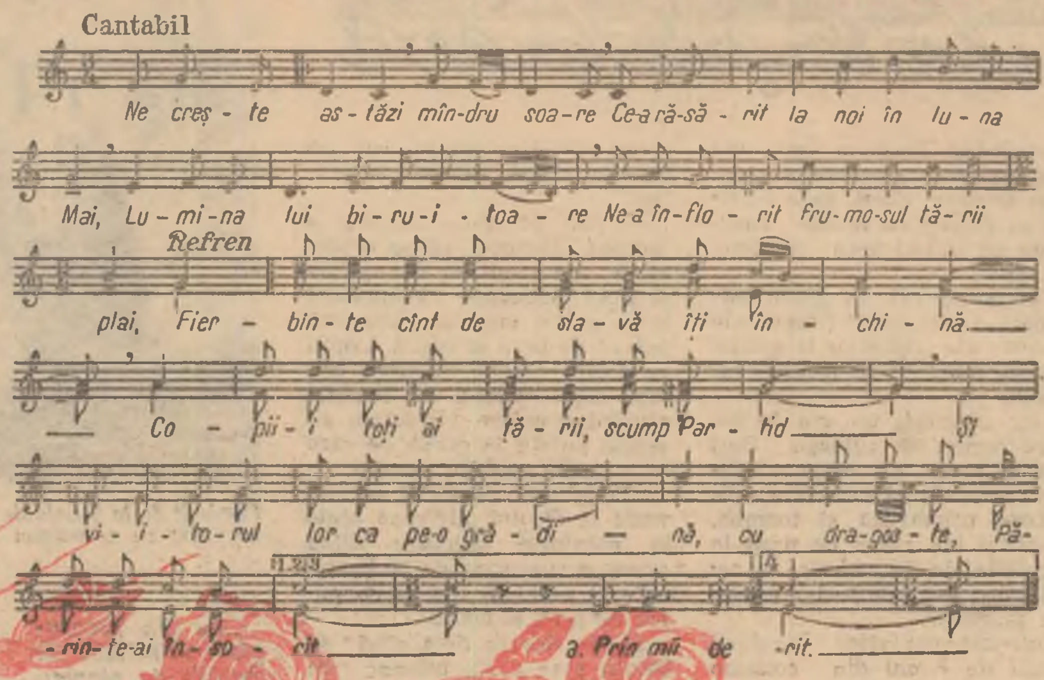
Refren :

Fierbinte cînt de slavă îți închină
Copiii toți ai țării, scump Partid
Căci viitorul lor ca pe-o grădină
Cu dragoste, Părinte-ai însorit.

— Prin mii de școli în țara toată
Un brav stegar ne-avîntă azi în zbor.
Partidul piscuri ne arată
Și el ne este drag învățător.

Refren

— Îți dăruim toți trandafirii
Din pieptul nostru cald de pionieri.
Tu soare drag al fericirii
Să ne-nflorești mărețe primăveri.

(Urmare din nr. trecut)

Petru Vintilă

CĂLĂTORIE ÎN COMUNISM

17 iulie 1980: Astăzi am plecat să vizităm un colhoz la 200 km depărtare de Moscova, pe autostrada Minsk. Vom sta și mîine aici, dar de pe acum putem spune că vizitarea acestui colhoz ne-a uimit! În primul rînd, credeam că vom merge la țară, dar mare ne-a fost mirarea să vedem că am ajuns într-un oraș atrăgător, frumos

Tocmai începuse de două zile recoltarea păioaselor și merită să vă descriem această străveche îndeletnicire agricolă, dar care aici, în Țara comunismului, a devenit o ocupație de mare tehnicitate. Combinele secerau și treierau singure, conduse prin teleghidaj. În urma lor rămîneau baloturile de paie, ca niște cuburi de aur, iar camioanele, într-un șir neîntrerupt transportau recolta la silozurile din marginea orașului unde elevatoare speciale urcau grîul și-l depozitau în turnul de beton al silozurilor. N-am văzut nici un tractorist la volanele tractoarelor electrice, agregatele fiind teleghidate de la un post central de comandă, pe peretele căruia, ca în gările feroviare, am văzut o hartă cu amplasarea și mișcarea agregatelor. Am vizitat serele cu pereții străvezii, de material plastic, cu instalații originale de reglare a căldurii și de filtrare a luminii. Aci nu există un sezon de recoltare, fiindcă se recoltează în tot cursul anului exemplare neobișnuite de roșii, ardei grași și zarzavaturi, din niște soiuri cu un conținut sporit de vitamine

Colhozul, după cîte am înțeles, a devenit un uriaș combinat de produse agro-alimentare, are fabricile sale de făină și patiserie, de conserve și mezeluri și de îngrășăminte chimice, și are instalații speciale pentru modificarea condițiilor climatice: ploi artificiale, irigații etc.

Orașul are înfățișarea unei stațiuni balneo-climatice: case cu 3-4 etaje ca niște vile grațioase, cu încălzire centrală și cu apartamente confortabile, magazine, cinematografe, restaurante, grădini de vară, parcuri policlinici, școli medii.

I-am văzut de dimineață pe locuitorii acestui oraș agricol, plecînd la lucru. Știam că ei se bucură de cea mai scurtă zi de lucru din lume, ca și ceilalți oameni ai muncii din imensa Uniune Sovietică. Dacă n-am fi știut că ne aflăm într-un colhoz, nici n-am fi crezut că prin fața noastră, pe străzile asfaltate și udate proaspăt de cisternele serviciului de salubritate, trec agricultori, convinși fiind că sînt funcționari sau muncitori. Cu toții au studii medii și am remarcat că în comunism nici chiar agricultor nu poți fi fără diploma de maturitate. Să vă mai spunem despre recolte? La hectar se culeg 30-35 de chintale de grîu, dar președintele colhozului ne-a mărturisit că aceasta nu poate fi în nici un caz plafonul maxim al recoltelor. Ne-a dăruit cîteva spice dintr-un soi de grîu selecționat pe terenul experimental al colhozului, ca să-l ducem tovarășilor noștri pionieri de la Cercul agricol al Palatului pionierilor din București.

19 iulie 1980: Astăzi am vizitat una din centralele atomo-electrice. Bineînțeles, știam că de-a lungul și de-a latul Țării comunismului aleargă fulgerele gigantice ale celor peste 3 mii de miliarde de KWh, îndeplinindu-se cuvintele leniniste: **Comunismul este puterea sovietică plus electrificarea întregii țări.**

20 iulie 1980: Uzina siderurgică din Siberia pe care am vizitat-o azi, întrece orice vis, chiar și cea mai îndrazneață fire imaginativă. Am vizitat, așadar, una din uzinele care produc în acest an peste 250 milioane tone de oțel. Nu este fără folos să vă spunem că locul de producție seamănă mai mult cu farmacia cea mai desăvîrșită și că oțelarii au devenit niște virtuoși ai electronicii și niște spectatori calmi ai uriașului fluviu de oțel incandescent care curge și se solidifică în marile cochilii ale halelor de o maximă tehnicitate, într-un flux neîntrerupt nici ziua, nici noaptea.

23 iulie 1980: Ne-am exprimat dorința să vedem cum arată un cosmodrom și nu s-a mirat nimeni de dorința noastră. Am văzut startul unei rachete trimise în Lună pentru aprovizionarea expediției sovietice de acolo și am urmărit pe un ecran de televiziune nu numai zborul rachetei, dar și imagini din incinta stației selenare instalată în regiunea Mării Moscovei.

25 iulie 1980: Parcă am fi cu adevărat doi gazetari, într-atîta de mult folosim în minunata noastră călătorie uneltele specifice reporterilor: carnetul cu însemnări și aparatul de fotografiat. Ieri am cumpărat de la uriașul magazin universal GUM din Moscova, un aparat de luat vederi. Ne-am gîndit să facem cu ajutorul lui un mic film documentar asupra a tot ceea ce vedem. E un aparat bun, cu o mulțime de dispozitive automate și, ceea ce ne-a bucurat în mod deosebit, este extrem de ieftin.

Azi am vizitat cîteva școli: o grădiniță pentru preșcolari, o școală medie și, în sfîrșit, un institut tehnologic de radioelectronică. Intrînd în parcul și în clădirea grădiniței pentru preșcolari am rămas pur și simplu uimiți văzînd ce de jucării au copiii. Ai fi putut crede că te afli într-un magazin de jucării. Nici o generație din istoria multimilenară a umanității n-a avut o copilărie atît de frumoasă și de fericită ca generația actuală de copii, în fața cărora ne aflăm. Între jucăriile lor n-am văzut nici o sabie, nici o pușcă, nimic din ce-ar putea influența în rău educația lor pusă în slujba celor mai nobile idei ale muncii și păcii. Jucăriile lor preferate sînt mici excavatoare, trenuri electrice liliputane, machete mecanice de orașe cu cvartaluri de locuințe și artere de comunicație, imitînd la perfecție mișcarea și pulsul viu al unui oraș modern. Copiii au tot ceea ce le trebuie, cu totul gratuit, de la șorțulețele de joacă pînă la jucării, de la cărțile cu poze și materialul didactic pînă la mîncarea suculentă ce li se servește. Gratuit este de fapt învățămîntul de toate gradele; elevii și studenții primesc pe cheltuiala societății tot ceea ce este necesar pentru educația lor. Chiar și vacanțele în taberele de vară, în sanatorii la munte și la mare sînt suportate de societate. Să mai amintim de laboratoarele și atelierele Institutului tehnologic de radio-electronică pe care le-am vizitat? Ele sînt de o mare perfecțiune tehnică! Aflîndu-se de pasiunea noastră pentru electronică și radiofonie, am fost invitați ca după terminarea școlii medii să venim studenți acolo la institut.

27 iulie 1980: Un pionier, elev al unei școli medii ne-a poftit să-l vizităm acasă. Locuiește într-un apartament confortabil, împreună cu părinții, — muncitori — bunica și doi frați. Am admirat totul, de la mobilierul elegant pînă la televizorul cu ecran neobișnuit de mare, de la frigiderul cît un dulap de haine pînă la bucătăria sclipind de curățenie, de la covoarele de **Azerbaidjan** pînă la mulțimea de bibelouri și tablouri ce împodobesc apartamentul și care îi dau înfățișarea unei locuințe pe deplin îndestulate și atrăgătoare. Părinții pionierului nu erau acasă, fiind plecați într-o stațiune de pe malul Mării Negre. Chiar și pionierul — prietenul nostru — era în ajunul plecării, împreună cu cei doi frați ai săi, la vestita tabără de la Artek.

28 iulie 1980: Astăzi dorim să scriem despre cunoașterea omului sovietic. Mergînd prin uzine, orașe, instituții științifice etc., am observat că omul care a ridicat edificiul comunismului — **omul sovietic** — consideră că munca pentru binele societății este o datorie sfîntă. Faptul că tehnica a ajuns foarte dezvoltată nu presupune nici pe departe că omul sovietic e lipsit de activitate. Dimpotrivă, nu există membru al societății, apt de muncă, care să nu simtă puternic cerința ca prin munca sa să participe la făurirea comunismului.

Omul sovietic este cuprins de un devotament nemărginit pentru cauza comunismului, de dragoste față de patrie, față de țările socialismului. Spiritul de întrajutorare, atitudinea de prieten, de tovarăș, de frate față de semenii săi, cinste și sinceritate, modestie și conștiinciozitate, grijă nemăsurată pentru copii de a fi pregătiți să devină oameni minunați, călăuzirea după principiul — „fiecare pentru toți, toți pentru unul", atitudine necruțătoare față de nedreptate, trîndăvie, necinste și alte manifestări străine — unui comunist, iată o parte din trăsăturile principale ale omului sovietic.

Am rămas cu totul încîntați de cunoașterea omului sovietic și această cunoștință va rămîne una din impresiile cele mai frumoase al minunatei noastre călătorii în Țara comunismului.

29 iulie 1980: Iată-ne la capătul călătoriei. Bineînțeles, nu avem nici pe departe pretenția de a fi văzut totul din viața societății comuniste. Multe lucruri deosebit de interesante ne-au scăpat. În această privință, lăsăm și altor pionieri, care vor face după noi o călătorie asemănătoare, bucuria de a vă împărtăși cele văzute de ei. Peste cîteva minute avionul-racheta ne va purta spre București. Părăsim cu emoție patria comunismului și ne gîndim cu satisfacție și bucurie că și patria noastră se apropie cu pași siguri și repezi de cel mai înalt și desăvîrșit stadiu al societății, de comunism.

Pe o șesime a planetei se făurește societatea **comunistă**, dar omenirea întreagă se îndreaptă plină de speranță și fericire pe același drum strălucit. Ne simțim mîndri că patria noastră se află în rîndul țărilor ce sînt aproape de acest țel măreț. Pentru această mîndrie ce ne însuflețește, mulțumim partidului nostru marxist-leninist, înțelepciunii și tenacității sale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.